

cala, la meua condició poliglota ha estat la meua major fortuna. Gràcies li siguin donades», diu. «a Babel».

Maria Àngels Anglada tenia també aquesta fortuna de poder beure directament en moltes fonts. Com les estrelles més llunyanes, no es pot dir que hi hagi llengües mortes mentre hi hagi qui en pugui veure el besllum. La Maria Àngels Anglada renovava el foc dels clàssics. I ho feia en català. Per això, encara avui, ella ens exhorta a mantenir viu el compromís amb la nostra llengua i amb la nostra cultura en aquests tres versos: «jo us demano, amics. una resposta: / Si canto aquest país que estimo amb ira / per què no puc, no podem infantar-lo?» La nostra llengua, la nostra literatura tindran crèdit, que en tenen, mentre hi hagi qui, com ella, sigui capaç de donar la vida per crear un món capaç de re-néixer, amb esperança, damunt les seves pròpies mancances. Llegim-la, recordem-la.

JOAN MARIA PUJALS
*Conseller de Cultura
 de la Generalitat de Catalunya*

Borís Konstantinòvitx Vainstein

(10.7.1921 - 1997)

at a Moscou (Rússia) el 1921, es graduà en física (1945) i metalúrgia (1947), i el 1955 es doctorà en física i matemàtiques a l'Institut de Cristal·lografia de Moscou de l'Acadèmia de Ciències de Rússia (abans, de l'URSS). Del 1949 al 1958 treballà com a col·laborador científic primer i investigador científic després a l'Institut esmentat, del qual fou president des de 1962.

El seu desenvolupament científic el féu conegut internacionalment com a expert en cristal·lografia estructural. Treballà amb el professor Shubnikov, creador de l'Institut de Cristal·lografia, que el nomenà cap del Laboratori d'Estructura de Proteïnes de l'Ins-

titut per la seva dedicació a les molècules grans, en particular a les proteïnes. Féu més de cinc-cents treballs de recerca en aquest camp. Exercí també de professor de cristal·lografia i física dels cristalls.

Fou president del Comitè Organitzador del VII Congrés Internacional de Cristal·lografia (1966), del Consell Científic de Formació i Estructura dels Cristalls (1962-1977) i del Consell Científic de Microscòpia Electrònica (1963-1987). Fou membre del Comitè Executiu de la Unió Internacional de Cristal·lografia del 1969 al 1975 i, des d'aquest darrer any fins al 1978, vicepresident del Comitè.

Fou l'editor dels quatre volums del llibre *Modern crystallography*, publicat en rus i en anglès, editor en cap de la revista *Kristallografiya* i membre del consell editorial de les revistes *Ultramicroscopy*, *Physics of Solids*, *Surface* i *Crystal Lattice Defects and Amorphous Materials*. Fou president del Consell Científic de Física Cristallina des de 1987 i copresident del Comitè Organitzador del XII Congrés Europeu de Cristal·lografia (1989).

Fou membre corresponent de l'Acadèmia de Ciències de la Unió Soviètica (actualment, Acadèmia de Ciències de Rússia) en l'especialitat de física del 1962 al 1976, i des d'aquest darrer any en fou membre acadèmic. Fou membre del Buró de la Divisió de Física General de l'Acadèmia des de 1974, i des de 1986 en fou el vicepresident. Fou també membre de l'Acadèmia Alemanya de Naturalistes Leopoldina, membre corresponent de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona, membre honorari de la Societat Lorand Eötvös de Física d'Hongria i membre estranger de l'Acadèmia de Ciències de Polònia. Fou investit doctor *honoris causa* per les universitats de Keele i de York (Anglaterra).